

[Indenrigsministeren.]

lille Smule skamfuld over at have maattet opgave i Kraft af den Udvikling, som har fundet Sted indenfor hans Parti.

Pinholt: Jeg skal læse, hvad jeg selv har skrevet i Landbokkommissionens Betænkning, det staar i Bilag 8 Side 260:

„Det vil neppe være rigtigt at fritage Bygningerne for Beskatning, der bør utvivlsomt indføres en „Bygningsskyld“, hvori et Beløb af 2 500 eller 3 000 Kr. fradrages for hver Vurdering for derigennem at gøre den mest nødvendige Beboelse skattefri. Bygningsskylden vil da navnlig ramme Driftsbygninger og mere omfattende Beboelseshuse.“

Det er det, der er gennemført, og det har Venstre gennemført.

Jeg skal dernæst sige til den højtærede Minister, at Landbokkommissionen har til det Forslag, som den har fremsat, knyttet følgende Bemærkninger:

„At gaa over til en ren Jordskyld ogsaa i Kommunerne er ikke ment hensigtsmæssigt. Dette vilde, naar der gennem Jordskylden skulde skaffes Dækning for Bortfaldet af den nuværende Beskatning af Bygningerne, give større Forskydninger, end det er skønnet rimeligt, og Erstatning andetsteds fra vilde meget vanskeligt kunne anvises Kommunerne.“

Det er det, Landbokkommissionen har skrevet, det er det, jeg har været med til, og det stemmer meget godt med det, jeg selv har skrevet i Bilag 8.

Jeg skal saa sige een eneste Ting til Slut til den højtærede Minister, det er dette, at Forskydningen kommer uvægerligt, og den kommer paa uretfærdig Vis, derved at f. Eks. for Amtsbeskatningen vil alle de fra Naturens Haand daarligst udrustede Kommuner faa en Forøgelse i Skatten til Fordel for dem, som er bedst udrustede fra Naturens Haand. Det er sikkert. Og indenfor den enkelte Kommune vil det foregaa paa samme Maade, og for Husmandsbrug, f. Eks. paa fra 6 til 18 Tdr. Land, vil der blive væsentlige Forskydninger indenfor samme Gruppe.

Endelig skal jeg sige til den højtærede Minister, at naar han bebuder, at vi skal ud og nappes om, hvem der skal have Flertal her i denne Sal, skal jeg ikke misunde den højtærede Minister det.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlems Oplæsning af Landbokkommissionens Betænkning bekræftede

netop, hvad jeg sagde, at det Forslag, det ærede Medlem havde stillet, og som det ærede Medlem selv oplæste, vilde have til Følge, at det væsentlig vilde blive Skat paa Driftsbygninger, at det altsaa vilde virke som en Næringsskat, medens det ærede Medlem i øvrigt stillede Forslag om, at Kommunerne skulde stilles frit med Hensyn til Bygningsbeskatningen.

Naar det ærede Medlem siger, at Venstre ikke har forladt sit Standpunkt med Hensyn til Grundværdibeskatningen, vil jeg medgive det ærede Medlem dette, at det havde ikke været nødigt at være saadan, at det ærede Medlem og hans Parti havde forladt noget, fordi de ikke vilde gaa ind paa dette Lovforslag nøjagtigt, som det er affattet; det ærede Medlem kunde have den Mening, at Udviklingen maatte gaa paa en anden Maade, at Lovforslaget maatte have en anden Karakter. Men i det, at det ærede Medlem og hans Parti ikke blot er gaaet mod dette Lovforslag, men har afvist al Forhandling derom, ligger uvægerligt — ellers er der ingen Mening i den parlamentariske Forhandling —, at man mener, at 1926 har sat Grænsen, herudover er Venstre ikke til at rokke.

Pinholt: Nej, deri har den højtærede Minister slet ikke Ret. Det, som vi har ønsket, er i Virkeligheden kun at prøve Loven af 1926. Vi skal ikke ændre vore Beskatningsregler for fast Ejendom fra den ene Dag til den anden.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Minister, at den højtærede Minister ved, at det Forslag, som Landbokkommissionen stillede den Gang om Beskatning af fast Ejendom, var saa begrænset, at hvis den højtærede Minister vil forhandle paa det Grundlag, skal jeg være rede.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlem blander stadig to Ting sammen med Hensyn til Landbokkommissionens Betænkning. Der var en Begrænsning, men ikke med Hensyn til at stille Kommunerne frit, og det er paa det Omraade, det ærede Medlem har bebrejdet mig mit Forslag i Fjor.

I øvrigt skal jeg sige, at Loven af 1926 er jo prøvet og er prøvet paa en saadan Maade, at jeg ikke har hørt, at det ærede Medlem eller hans Parti har beklaget, at man gjorde dette Skridt bort fra Ejendomsskylden til Grundskylden. Med andre Ord, det første Skridt paa Banen har man set var rigtigt, skulde det da ikke opmuntre det ærede Medlem til at gaa et Skridt videre?